

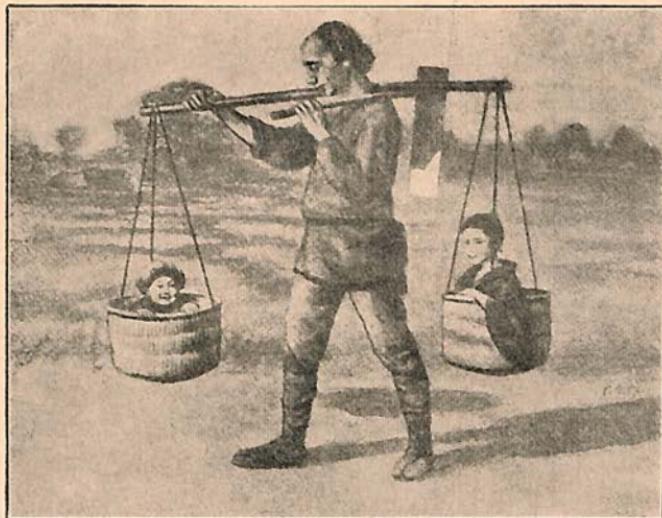
Че Струма и Охридъ, прошарени съ кърви
Къмъ нази изпращатъ тегловни сълзи,
Че ние щастливци, сега сме безмълвни
Къмъ тъхния екотъ и славни борци?!

Простете, простете, ратници народни,
Че тамъ още стene македонецъ робъ,
Простете на нази, че, вече свободни,
Ни знаемъ дѣ гните, дѣ е вашия гробъ! . . .

Японскитѣ дѣца.

Много интересни нѣща има у японцитѣ.
Ето едно отъ тѣхъ:
Когато бѣдниятъ работникъ отива на ра-

бота, той носи съ себе си малкитѣ си дѣца. Въ
каѫци не ги оставя, защото нѣма кой да ги пази.